СТОРІНКА НАШИХ ЧИТАЧІВ.

МАСОВИЙ МІТИНҐ ДЛЯ ВШАНОВАННЯ ПАМЯТИ Н. ЛЕНІНА.

Венкувер, Б. К.

В неділю, дня 10-го лютого ц. р. відбувся в льокали Укр. Роб. Наук. Товариства мітинґ жалоби з приводу смерти Н. Леніна.

Перше, що вдаряло в очі, це більшого формату образ Н. Леніна змальований оливними фарбами, уміщений на широкім червонім полі, оздоблений чорною лентою; з верху над образом приміщені чорні і червоні прапори, по середині символ робітничої держави — серп і молот. Вся ця картина робила на лицях присутних вираз туги і смутку.

На відкриття мітинґу відограли на мандоліні і гітарі дві молоденькі сестри товаришки Титаренки "Ви жертвою"... Всі присутні повставали з місць. Після того т. Майданик переповів життепис Н. Леніна — Його геніяльні змагання в будові робітничо-селянської держави, а вкінці про Його величавий похорон, якого ще досі робітничий світ не бачив. Підчас промови на галі запанувала гробова тиша.

Другий з ряду говорив тов. Юзва. Між иншим тов. бесідник заявив, що смерть дорогого Вождя ще сильнійше сцементує ряди робітників. Дальше читав з часопису відозву Зїзду Рад С.С.Р.Р. до працюючого людства цілого світа.

На закінчення говорив тов. Гагалюк. Він згадав про вельми великі заслуги Леніна на арені всесвітної Комуністичної Партії, та про значіння Леніна для молодої генерації світа.

Відтак знову висше згадані дві сестрі відограли "Вставай, підіймайся робочий народе". За цим слідувала від тов. Кушніра подяка зібраним, що зійшлися і віддали останню прислугу помершому пролетарському Вождови, товаришка Анна Ферлей занялася колектою на покриття росходів звязаних з устроєнням мітинґу.

На останку під проводом тов. Гагалюка всі присутні відспівали спільно Похоронний Марш і розійшлись домів.

Подав Йосиф Вакалюк.

СВЯТО ЖАЛОБИ В КОЛГОРСТ, АЛТА.

В неділю, дня 3-го лютого ц. р. відсвятковано італійським і українським відділами Р. П. К. в Колгорст память великого революційного Вождя і Ґенія Володимира Іліча Леніна, котрий помер в понеділок, 21. січня, цего року.

Свято почалося концерт-мітинґом о годині 8. вечером. Саля була заповнена по береги. На підвисшенню був приміщений портрет Леніна, прибраний чорною обвідкою, а верх портрета червоною стяжкою.

Куртина піднеслася в точно означений час. На сцену виступив хор під проводом т. Стефюка і відспівав "Інтернаціонал". Підчас співу присутні повставали з своїх місць. По скінченню робітничого гимну залунали грімкі оплески. Відтак слідували деклямації. Діточа мандолінова оркестра відіграла відтак дуже гарно Похоронний Марш. Після того говорили бесідники про життя Н. Леніна, а так само про революційний робітничий рух. Один з товаришів говорив по англійськи. На закінчення оркестра відограла "Червоний Прапор".

В святі брали участь товариші і товаришки в околиці Летбридж. Вони гідно вшанували цего дня память смерти Великого Вождя всесвітного пролетаріяту.

Ленін помер... але наука Його вічно буде жити між робітниками цілого світа.

Пролетарі всего світа єднайтеся! —

Майнер.

СВЯТО ЖАЛОБИ В ШІКАГО, ІЛЛ.

Дня 21-го січня ц. р. рознеслася по цілому світі вістка про смерть Н. Леніна. Великий Вожд пролетаріяту, основатель Третого Комуністичного Інтернаціоналу, знеможений і обезсилений, помер. Робітництво цілого світа боліє над втратою свого дорогого Вождя. Так, Н. Ленін помер, але Його наука жиє. Його наука захопила широкі маси поневоленого людства — робітників і бідних селян. Память смерти Н. Леніна святкували організовані робітники у всіх частях світа. Останню прислугу віддали Йому ці поневолені раби, за інтереси яких Він посвятив був ціле своє життя.

Клясово свідомі робітники в місті Шікаго теж не забули віддати честь помершому свому Вождови. За почином Робітничої Партії Америки скликано віче. Велика простора саля на Ашланд Авдиторіюм вже пів до осьмої год. вечером була битком набита. Сотки людей мусіли вертати домів.

Віче почалося відспіванням Похоронного Маршу. Місцевий Співацький Міжнародний Гурток виконав цю точку бездоганно. Підчас співу всі присутні повставали з місць. Де-не-де давався чути притлумлений плач.

Після співу виступив з промовою секретар Комуністичної Молоді Америки. В своїй короткій промові накликав молодіж стояти твердо при науці Н. Леніна. Опісля говорив тов. Вайт від імени Африканської раси, зазначуючи, що лише наука Н. Леніна є блискучою зорею на дорозі до визволу Африканського племени. Говорили також бесідники в мовах італійській, російській і англійській. Товариші Фостер і Рутенберг взивали до[...]би робітники дальше поступали слідами Н. Леніна, щоб і на дальше йшли визначеним шляхом, який веде до остаточної побіди. Коли будемо сміло йти вперед, коли не злякаємося свого клясового ворога капіталіста і станемо сміло з ним до боротьби, яка безперечно увінчається побідою для нас працюючих, тоді дух Н. Леніна віддізветься до нас такими словами: "Славно зробили, товариші, славно".

І. Кузьмич.

МОЇ ЗАМІТКИ.

Орієнт Бей, Онт.

Передімною лежить співанник галицьких радикалів. Переглядаючи сторінку за сторінкою, находжу слідуючі пісні: "Ми Гайдамаки", "Вже часи минули, як ми шию гнули" і "Кожний з нас за всіх життя дає".

В цю саму хвилю стала мені перед очима діяльність радикалів. Своїми піснями вони і по нинішний день туманять народ. Вони співають: "Вже часи минули, як ми шию гнули", але чи є це правда? А що вони тепер роблять, чи не гнуть шию перед польською шляхтою? Чи не пішли один за другим до польської шляхти на службу?

Вони добиваються для себе мягких крісел а для народу... а зрештою що для них народ? Коби вони здорові. А польські пани дальше переслідують українське населення Сх. Галичини, дальше нищать українські школи а після рецепти радикалів українське бідне населення може собі дальше співати з їхніх співанників. Зрадивши народну справу, ці тхорі відреклись того народа, котрому виписали ці "геройські" пісні і пішли гуртом до панського корита. Сповняють свою службу для польської шляхти з такою самою привязаністю, як колись для австрійських Габсбурґів. А ти робочий народе вір тим тхорам, якщо хочеш дальше остатися в польській неволі, якщо хочеш приглядатися зрадничій роботі українських радикалів, котрі разом з укр. націоналістами будуть укладати для нас закони, та будуть помагати польським панам дерти з нас останню шкуру. А коли ти робочий народе не хочеш на цю підлу драну дивитися і вірити їй, то мусиш ставати в ряди свідомих робітників та орґанізованих селян, котрі виповідають всім панам клясову боротьбу.

Д. Ю.

СТРАЙК ЛІСОВИХ РОБІТНИКІВ ПРОДОВЖАЄТЬСЯ.

Кренбрук, Б. К.

Дорогий Товаришу Редактор!

Прошу помістити в нашій робітничій газеті "У.Р.В." цю пересторогу до наших читачів і взагалі до всіх робітників в Канаді.

Дорогі товариші читачі і всі робітники!

Страйк лісових робітників в Кренбрук стоїть твердо і непохитно. В двох дистріктах (Кренбрук і Голден) мітинґи відбуваються два рази в день. Пікетується кожний приїзд зелізничого потягу. Комітети по других місцях виловлюють скебів і так робота провадиться від початку страйку.

Тому перестерігається робітників, щоби не їхати тепер сюди до роботи. Страйк буде вестися аж до побідного для нас кінця. Декотрі, що приїздять сюди до роботи не знають нічого про страйк. Біда скебам в Кренбрук, бо не мають вони тут виходи. Як по других місцевостях, так і тут лісові магнати спроваджують скебів, щоб зломити страйк. Одного разу прийшов замкнений вагон напакований скебами. Всі фірайки вікон були поспускані, щоб пікетуючі або инші робітники не замітили, хто це приїхав. Але шила в мішку не сховаєш. Декотрі з них повідхиляли фіранки так, що можна їх було доглянути.

Отже бачите товариші, як робітники самі собі шкодять. Такого рода робітників годі зачислити до людей.

Як будете стояти осторонь від місцевостей, де ведеться страйк, то тим самим поможете нам цей страйк виграти. Так в інтересі вашім як і нашім є триматися на страйку до побідного кінця.

З товариським привітом,

Н. Франщевич.

КОНЦЕРТ РОБІТНИЧОЇ ДІТОЧОЇ ШКОЛИ В ГЕМИЛТОНІ, ОНТ.

В неділю, 27 січня гемилтонське робітництво мало нагоду побачити концерт, який дала робітничо-діточа школа "Молода Україна". Українські робітники й робітниці дуже зацікавились концертом, про що свідчить їх численне прибуття, так що галя була заповнена по береги.

Так само заінтересувалися й самі родичі, діточки котрих вчащають до тої школи. Вони прийшли почути й подивитися, чого їх діточки навчились в робітничій школі.

Програма концерту була досить богата. Першу точку "Інтернаціонал" виконав хор під проводом учителя [illegible] клямація, т-ка М. Руда — "Птах, щупак і рак", деклямація. Хорові пісні відспівано слідуючі: "Ой ішов я улицею", "Бабуся", "Раз, два", "Кину кужель", "За весною", "Чоботи", "Козарі" і "Світить місяць". Кожну точку публика щиро витала. Т-ка Опельчук гарно віддеклямувала "На Україні", т-ка Галіберта віддеклямувала "Робочий народ", т. Станіцький віддеклямував "Світить", і "Діти квіти", а т-ка Чижишин відспівала "Дивлюсь я на небо" та т-ка А. Луків віддеклямувала "Неправду попи говорять". Хлопці Станіцьких відограли на мандолінах "Коробочку", т. Луків віддеклямував "Циган з хріном" і т-ка Гранка віддеклямувала "Вільні думки" та т. М. Тимчук — "Иде зима".

Дуже гарне враження робили на присутних хлопці Станіцьких, котрі через кожну другу точку програми виступали з мандолінами. Публика дуже щиро їх витала.

Вже сама програма говорить, що діти таки добре попрацювали над собою. Учіться, молоді товариші й товаришки, бо в науці ваша будучність і будучність вашої кляси.

На закінчення концерту учитель виголосив цікавий реферат на тему "Позашкільне виховання дітей". Публика вислухала з великим заінтересованням і певна річ, що скористала з цего реферату. Концерт закінчився грою двох братів Станіцьких а третій, наименший, танцював "Гопака". Всі присутні були дуже вдоволені.

І. Ліліщак.

ПОСМЕРТНА ЗГАДКА.

Оттава, Онт.

Ділимось з нашими товаришами робітниками і робітницями сумною вісткою. Дня 7-го лютого, о год. 7-ій вечером помер наш товариш Пилип Плисюк. Молодий, бо лише 18 літний юнак, пережив всі страхіття великої війни і доперва минулого року приїхав до Канади. Приїхавши сюди, покійний зараз вписався в члени Стов. У.Р.Д. в Оттаві і весь час був дуже активним й рухливим у всякій організаційній роботі. Останніми часами покійний перестудився і хоч пішов до лічниці лічитися, не помогло йому нічого. Походив з села Копитів, пов. Сокаль, Галичина.

Спи, дорогий Товаришу, хай земля буде Тобі пером.

Гео. Скрипничук.

РИПИНДЯ ТАКИ БРЕШЕ.

Вінніпеґ, Ман.

Як лиш тільки рознеслася по цілому світі вістка про смерть Великого Ґенія і Вожда пролетаріяту Н. Леніна, то зараз же вся українська патріотична зграя в роді "Рипинді" по цім боці океану аж підскочила з радости. "Аж тепер вже большевикам фертік" — говорили між собою Рипинді і Під-рипинді. Лихі язики навіть говорили, що бачили в так званій "Центральній Петлюрівській Раді" на Боровс вивішений жовто-блакитний прапор на знак тої радости. А тут і знова тобі біда. Думали ярі патріоти, що по большевиках вже й сліду не стане, а тут як на нещастя, признають їх самі великі буржуазні держави одна за другою і то зараз навіть по смерти Леніна. Не вже ж вони не могли трохи зачекати, або просто поінформуватися в Рипинді про "упадаючий" большевизм? А то на тобі, — признають, тай годі. Тай дурні ж вони, думає собі "мудра" Рипиндя.

А вже найбільшою колькою в боці Рипинді і то поперек є заява її батька Мусоліні в справі негайного визнання Совітів. Тут вже і остання дошка ратунку висунулася Рипинді з під ніг. Ой, Рипинде, Рипинде, — коли ти вже нарозумишся? Невже ж читачі твоєї газети завжди будуть такі наївні та вірити твоїм нескладним брехням про большевиків? Невже ці читачі будуть завжди читати твої "Монте Крісто", "Хінську царівну", "Ворожку" та вкінци "Коли бараболі гниють"? (Цю останню я читав в газеті в той час, як Пілсудський з Петлюрою зривали гарматними вистрілами золотоверхі дахи з будівель міста Києва на Україні) а вкінці всякі брудні й ложні дописі про свідомих робітників. Ні, Рипиндюсю, я вірю, що вічно так не буде. Народ хоче науки, а не байок. За те нині бореться й кров свою проливає. Минулися вже ті часи, як працюючий народ жив лише байками, та про світ нічого не знав. Українські робітники в Канаді вже знають добре, до чого ви і вам подібні Рипиндята стремите. Знають ці робітники і бідні фармері ваші заміри. Вже немало ви дали доказів про свої "приятельські" відносини зглядом працюючого люду.

Дальше в своїй скаженій злобности на большевиків приписуєте їм несотворені речі. Кажете, що в Радянських Республиках вертають до капіталістичного ладу. Якщо воно так, то чого, ходи кричите... ви ж бо все [illegible] неділі скорше, як оповіщено було світови. Бог святий його знає, як це розуміти, бо значить, Ленін помер два тижні скорше, як мав вмерти. Може і нам робітникам прийдеться вмирати також по два або три рази. Але тут Рипиндя таки дуже пробрехалася, бо Ленін був вже вмер 8 разів, був ранений 11 разів, 4 рази втікав з Москви, а два рази був втопився в ріці Неві. Боже святий! Що то вже на тім твоїм світі не діється. Люде мусять вмирати по кілька разів.

Робітник.

ДЕЩО ПРО НАС "В ГОСТЯХ".

Вінніпеґ, Ман.

Читав я часописі ріжні й в ріжних мовах, але таких дурниць, як в "У. Г." я ніколи в тих часописах не стрічав, й мабуть не стріну. Тут власне хочу сказати пару слів про мою помилку, якої я допустився відносно приїзду мого родимця до Канади.

Їдуть люде з Галичини до Канади, немов в гості. Ну, думаю собі, чому ж би і мені не вибрати з того пекла свого родимця, та примістити його тут в Канаді. Там же переживають вони під польсько-шляхецьким обухом дійсне пекло.

Задумав я спровадити сюди свого шваґра. Тільки ще не міг рішитися на це, беручи під розвагу теперішне безробіття в Канаді. Аж тут чаль — читаю одного разу в рипиндячім голосі, що ми, українські робітники і фармері тут в Канаді, є гістьми. Мене це ще більше підбадьорило, ще більше зрадів. От, думаю собі, приїде мій шваґер в гості, та не тільки до мене, але й буде гостем цілої Канади. Хоч тепер і безробіття в Канаді, але гість гостем; гостям звичайно добре поводиться.

Одного разу здибаюся з своїми земляками і оповідаю їм про своє щастя. А вони в сміх. Питаю, чого вони так розсміялися, а вони ще дуже. Нарешті пояснюють мені; що такі дурниці писала Рипиндя з "У.Г.", як була під впливом безмірно високої температури, отже сама не знала що робить. Адже ж писання чи базікання людини під впливом горячки не має ніякого змислу.

Стало мені трохи стидно, але рад-не-рад мусів їм признатися, що дався Рипинді надутися. Написав навіть до шваґра, що він тут їде в гості, хай нічим не клопочеться. А тепер, подумав собі, а якже мій шваґер розчарується, коли приїде сюди, та замісць в гості, піде на ґеник тягати рельси по 20 ц. на годину.

Гей, пане Ількy, ви можете своїм православним парохіянам такі дурниці гнути. В свідомих робітників ви не маєте вартости за краєвий віхоть. Ваше скавуління нічого не пошкодить свідомим робітникам. Моя рада для вас, Ільку, така: Скиньте з своїх очей окуляри, а може побачите світ трохи лучше. А впрочім шкода навіть і говорити, бо річ відома, що у вас годі вже знайти щось людяного.

Здалобся сказати дещо про вашу безглузду писанину п. з.: "Борба з вітраками", але це вже другим разом.

Т. К.

ПОДЯКА.

Портедж ля Прері, Ман.

На оцім місци складаю щиру товариську подяку всім товаришам і товаришкам в Портедж ля Прері за їх участь в розіґравці газолінової лямпи, що відбулася 28. листопада м. р. Належиться теж подяка і товаришці А. Мартинюківні, яка жертвувала много вартісних річей на згадану ціль і тим самим причинилася мені до помочі, бо я змогла заплатити за похорон мого чоловіка, що зістав убитий при капіталістичній роботі дня 2-го мая 1923 р.

Хоч мій покійний чоловік працював на зелізній дорозі около 20 літ і лишав постепенно при цій роботі своє здоровля а на останку й своє життя, то компанія, "щедра" до своїх рабів, не хотіла навіть заплатити усіх коштів похорону. Компанія заплатила лише $150.00 як уложену ціну. Коли похорон мав би коштувати менше, то компанія рівно ж не дала б решти грошей родині убитого, а коли більше, то її вже це не обходить. Похорон коштував $180.00, отож я мусіла доплачувати ще $30.00. Оставши в дуже критичнім матеріяльнім положенню, я мусіла звернутися о поміч до тутешних товаришів і товаришок, наслідком чого уладжено було згадану розіґравку. З розіґравки вплинуло $30.00, $5.00 було росходу, а $25.00 доручено товаришкою Мартинюк заводителеви похоронного бюра. Також складаю щиру подяку тутешним товаришам і товаришкам за їхний дар [illegible] для покійного товариша і батька 12 м[illegible] дрібних діточок — за цвіти, червоний прапор і труд, що відпровадили [illegible] свого товариша на вічний спочинок. То ж приймить від мене товариші і брат[illegible], товаришки за ваш дар щиру подяку.

З товариським привітом,

[illegible]

Клівленд, Огайо.

Дорогий Товаришу Редактор!

[illegible] "У.Р.В." [illegible] $1.00 на пресовий фонд "У.Р.В." [illegible] $1.00 передплату [illegible]

СПРАВОЗДАННЯ

ЗАГАЛЬНІ РІЧНІ ЗБОРИ ВІДДІЛУ СТОВ. У.Р.Д. В КІЧЕНЕР-ВАТЕРЛЮ, ОНТ.

Відділ Стов. У.Р.Д. відбув свої річні збори дня 13-го січня ц. р. Збори отворив орг. тов. І. Слободян. Першою точкою на програмі було справоздання старого заряду, яке представляється так:

Відділ відбув в протягу минулого року 44 адміністраційні мітинґи, 16 представлень, 2 концерти, 7 засідань заряду, 3 лекції, 3 масових зібрань, 3 спеціяльні мітинґи, 1 відчит, 1 пікнік, 4 музичні забави і 6 вечірних спільних читань.

По справозданню заряду вписався до відділу один член. Відділ числить 23 члени. При відділі істнує Драм. Співацький Гурток, 2 Діточі Школи — одна в Кіченер, друга в Ватерлю, — до яких вчащає около 30 дітей; при відділі істнує теж школа музики, де вчащає 8 дітей. Відділ розповсюднює слідуючі часописі і журнали: "У.Р.В.", "Т.П.", "Т.Р.", "Земля і Воля", "Н.П.", "У.Щ.В." і "Нова Культура". Справоздання заряду одобрено одноголосно.

Фінансове справоздання представляється як слідує:

Приходи:

Січень	$ 58.34
Лютий	19.10
Март	37.94
Цвітень	83.71
Май	97.32
Червень	51.56
Липень	182.85
Серпень	78.32
Вересень	61.00
Жовтень	88.00
Листопад	42.66
Грудень	24.31
Разом	$825.11

Росходи:

Січень	$ 48.63
Лютий	46.30
Март	48.59
Цвітень	99.06
Май	68.30
Червень	70.22
Липень	127.88
Серпень	109.36
Вересень	78.25
Жовтень	102.72
Листопад	26.50
Грудень	38.00
Разом	$863.81

Повторення:

Прихід	$825.11
Переносу з 1922 р.	65.07
Росхід	863.81
Остає в касі на 1924 р.	$ 26.37

Вартість загального майна відділу виносить $543.70.

Збірка жертв старанням нашого відділу на ріжні робітничі цілі, як також і на підмогу хорому товаришови представляється в цифрах як слідує:

На сплату довгу У.Р.Д. в Вінніпеґу зібрано	$108.70
На передплату "У.Р.В.", "Т.П." і "Т.Р."	55.00
На пресовий фонд "У.Р.В."	78.75
На оборончий фонд "У.Р.В."	10.00
Хорому т. Коротюкови в Торонто	13.25
На сплату довгу У.Р.Д. в Беверлей, Алта.	10.00
На сплату довгу У.Р.Д. в Торолд, Онт.	6.50
На прес. фонд "Землі і Волі"	10.00
На прес. фонд "Нашої Правди"	10.00
Разом	$302.20

До заряду на слідуючий рік увійшли слідуючі товариші: І. Слободян, орг.; В. Сеницин, рек. секр.; І. Галабінчук, фін. секр.; І. Щур, касієр. Контрольна комісія: Н. Пичель, Н. Лоїк, О. Федорук, М. Лоза і М. Крисько, кольпортері. А. Сиротюк, гардеробщик. А. Вербіцький, режісер; Н. Дмитришин, суфлер. Буфетчики: у Ватерлю: І. Рогатинський; у Кіченер: Ф. Кришталь. Бібліотекар, І. Біленький; інструктор при Жен. Відд. В. Сеницин. Учителі: у Ватерлю — І. Щур, у Кіченер — І. Слободян. До Просвітного Комітету увійшли: В. Сеницин, Ф. Пичель і т-ка М. Рибянська. В Шкільній Раді — І. Біленький і В. Сеницин.

Н. Дмитришин, секр.

РІЧНЕ СПРАВОЗДАННЯ ФІЛІЇ СТОВ. У.Р.Д. В ПОРТ АРТУР, ОНТ.

Дня 13-го січня ц. р. відбулися річні збори філії Стов. У.Р.Д. в Порт Артур. Справоздання старого заряду з діяльности за минулий рік [illegible] за 1923 р. відбулося 12 місячних зборів, 6 засідань заряду, 1 надзвичайні збори, 3 специяльних, одно масове віче, 2 концерти, 12 представлень, 2 пікніки, 2 відчити, 11 забав, один вечір сміху, 3 розіґравки і [illegible] забави.

Загальне фінансове справоздання за минулий рік представляється так:

Загальний прихід	$1,677.59
Перенесено з 1922 р.	[illegible]
Разом	$[illegible]
Загальний росход	$[illegible]
Остає в касі	$ [illegible]

[illegible]

СПРАВОЗДАННЯ ФІЛІЇ СТОВ. У.Р.Д. В ТОРОЛД, ОНТ.

Філія У.Р.Д. в Торолд відбула свої річні збори дня 13. січня ц. р. Збори отворив організатор, тов. Левченко, предсідателював тов. Салик, секретарював тов. Терещин. По провіренню членства показалося, що філія числить 45 членів і 17 членкинь, що виповняють свої членські обовязки. Справоздання заряду з діяльности за минулий рік члени філії одобрили одноголосно. За минулий рік філія відбула 10 адміністраційних засідань, 8 місячних зборів, 21 спеціяльних зборів, 3 квартальних зборів, 3 спільні читання, 2 пропаґандових віч, 2 концерти, 15 представлень, 14 забав, 2 пікніки. При філії істнує драматичний робітничий співацький гурток, що по тяжкій щоденній своїй праці виставляє час від часу гарні драми. Ось прим. на днях буде виставлена драма "Ой не ходи Грицю та на вечерниці". Дальше при філії Стов. У. Р.Д. істнує діточа школа, до котрої вчащає 49 дітей. Учителює т. Т. Процишин. Філія спроваджує до кольпортажі лише робітничі часописі і журнали.

Фінансове справоздання представляється так:

Приходи:

Січень	$265.36
Лютий	153.45
Март	120.20
Цвітень	252.50
Май	176.00
Червень	189.99
Липень	132.56
Серпень	239.43
Вересень	188.76
Жовтень	588.74
Листопад	427.08
Грудень	653.56
Разом приходу	$3,372.66

Росходи:

Січень	$183.83
Лютий	253.57
Март	149.33
Цвітень	247.99
Май	236.92
Червень	128.00
Липень	219.51
Серпень	168.81
Вересень	173.22
Жовтень	649.77
Листопад	437.24
Грудень	448.69
Разом росходу	$3,296.38

Остає в касі на 1924 рік $204.87.

Довгу з 1922 р. перебрано $2,110.37, але 1923 року віддано $820.00 і заплачено $202.63 проценту. Довгу на У.Р.Д. остає ще $1,290.63. Майно філії з включенням сценерії і бібліотеки виносить $8,500.00.

Дальше на пресовий фонд "У.Р.В." зібрано $50.50, на поміч політичним вязням в Сх. Галичині $300.00, на поміч хорим $216.46.

До нового заряду на 1924 рік увійшли слідуючі товариші і товаришки: О. Филипчук, орг.; С. Пруський, заст. орг.; Ф. Павлюк, рек. секр.; т-ка Барановська, заст. рек. секр.; І. Унгурян, фін. секр. і касієр; М. Слободян, Ф. Барановський — контрольна комісія; т-ка С. Терентяк, бібліот.; Ф. Барановський, буфетчик; В. Коростіль, і т-ка С. Анонійчук, гардеробщики; М. Мельник, кольпортер.

За контрольну комісію за 1923 р. В. Дерій, С. Стрільчук, І. Татарнюк.

Ю. Терещин, секр. зборів.

СПРАВОЗДАННЯ ФІЛІЇ СТОВ. У.Р.Д. "ПРОГРЕС" В ПЕРД'Ю, САСК.

Існування нашої філії починається з днем 12. марта 1922 р. Зорганізовано цю філію в фармерській школі "Петровськ". В короткім часі нам відказано в цій школі приміщення і тоді ми рішили приступити до будови свого власного дому на фармі т. Данила Данилюка. Формально дім отворено дня 15. липня 1922 року. Дім ще не викінчений але бідні фармері збираються в нім що неділі (на фармі інакше неможливо) і продовжають начату ними працю не зважаючи на ріжні перешкоди.

Членів у філії є 26. Вартість будинку виносить $1,500.00. В минулому році відбулися 4 масових віч, 8 ділових мітинґів, 7 концертів і 5 представлень. Зібрано на ріжні організацийні ціли $125.00.

Фінансове справоздання представляється так:

Загального росходу було	$515.18
Загального приходу	512.80
Остає недобору	$ 2.38

[illegible]

РІЧНЕ СПРАВОЗДАННЯ ВІДДІЛУ СТОВ. У.Р.Д. В ПОРТЕДЖ ЛЯ ПРЕРІ, МАН.

[illegible] грудня м. р. відбулися річні збори відділу Стов. У.Р.Д. в Портедж ля Прері. Предсідателював тов. В. Литвин. [illegible]

до котрого увійшли слідуючі товариші: В. Литвин, орг.; О. Буляховський, заст. орг.; Н. Горбеч, прот. секр.; А. Демчук, фін. секр.; Д. Назар, касієр; І. Строць, бібліотекар; Т. Смит, С. Амбросяк і П. Лящук — контрольори.

Н. Горбеч, секр.

СПРОСТОВАННЯ.

Ошава, Онт.

Дорогий Товаришу Редактор!

На сторінках "У.Р.В." з 2. лютого ц. р. в дописі з Ошави пропущено слідуюче:

1) Касієром є тов. Польний, а не тов. Гажелюк, бо цей останній є фін. секретарем.

2) В тій же самій дописі пропущено назвиско т. Дзюбана, що жертвував $2.00 на крісла в У.Р.Д. в Ошаві.

З товариським привітом,

Я. Семенов, секр.

ПОДЯКА ДЛЯ Р. З. Т.

Лашін, Кве.

Оцим складаю сердечну подяку Робітничому Запомоговому Товариству за поміч, яку я отримав в сумі $36.78 дня 15. січня. Нехай стоїть і розвивається така запомогова організація. Я приїхав до Канади 3 роки тому назад і заслаб на сухоти. Тепер находжуся в шпиталі і дуже мені тяжко приходиться, бо не маю грошей. Але в Лашін, Кве., є Р.З.Т., яке все мені допомагає. Тому я дуже вдячний тій організації. Всюди повинні бути такі організації.

Остаюсь вдячний і з товариським привітом,

Стах Дрозд.

ПРОХАННЯ О ПОМІЧ.

Оцим звертаюся до всіх добросердних товаришів з проханням о маленьку поміч для мене нещасливого каліки. Руки і ноги в мене спаралізовані так, що не маю спромоги заробити собі на життя. І не тільки нема що їсти, але навіть не мож придбати грошей на купно палива для огріття хати. Ще в літі пів біди, але зимою, то приходиться дуже тяжко. Годі на стільки вижебрати, щоб вистарчало на зиму на опал і на життя. Пішов би до шпиталю, але брак грошей; без грошей в шпиталі не хочуть лічити.

Жертви прошу слати на адресу "У.Р.В.", а редакція зашле їх мені.

Остаюсь з товариським привітом,

Семен Фалат.

Моя адреса: Sam Falat, P. O. Box 140, Espanola, Ont.

Лускар, Алта.

Спис імен жертводавців на У.Р.Д. в Едмонтон, Алта., що зложили свої жертви підчас фамілійної забави в Лускар.

Г. Шляхтич $10.00; А. Брако $5.00. В. Піліховський $4.00; по $2.00: М. В Піліховська, С. Смаль, Ф. Терешка, Р. Дячук, Г. Придка, І. Орлецький, М. Онищук; по $1.00: т-ка М. Брако, І. Угрин, М. Левчук, А. Мельничук, Г. Мороз, Н. Проскурняк, Я. Осадчук, К. Рудик, І. Лебай, М. Ламарiя, т-ка В. Мороз; по 50 ц.: т-ка К. Онищук, т-ка Н. Угрин, Н. Бласюк, т-ка К. Левчук. Разом $46.00.

Всім товаришам і товаришкам складаю щиру подяку.

І. Придка.

ПОШУКУЮ товариша Адама Бабюка з Добівця, повіт Кіцмань, Буковина. Хто знає би його адресу або він сам зволить написати до:

Mike Buryk
P. O. Box 2,
Bellevue, Alta. (20)

ПОШУКУЮ товариша Василя Іванчука з Укр. Робітничого Клюбу, який минулого року виїхав з Портленд. Справа важна. Хто знав би його адресу або він сам хай напише до:

Wm Chabun
232 Front St.,
Portland, Ore. (20)

УЧИТЕЛЬКА музики Марія Кекишева, яка недавно прибула зі старого краю, учить гри на піяні малих і дорослих. Просить зголошуватися на адресу:

Phone: J. 1874, 691 Selkirk Ave.

НА ПРОДАЖ 14 акрів урожайної землі, в місцевости Тиндал, Ман. Земля в положенню 29 миль на схід від Вінніпеґу, [illegible]